

Dosarul nr. 2ra-1110/22
(2-21083000-01-2ra-12082022)

Prima instanță: Judecătoria Ungheni, sediul Central (jud. C. Chilian)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, M. Anton, O. Cojocaru)

ÎNCHEIERE

02 noiembrie 2022 mun. Chișinău
Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de recurentul Iurii Anton,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Iurii Anton împotriva
Întreprinderii de Stat Întreprinderea pentru Silvicultură „Silva-Centru” din Ungheni cu
privire la încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă,
împotriva deciziei din 05 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
admisă cererea de apel depusă de apelantul Întreprinderea de Stat Întreprinderea pentru
Silvicultură „Silva-Centru” din Ungheni, a fost casată hotărârea din 07 octombrie 2021
a Judecătoriei Ungheni, sediul Central și a fost pronunțată o nouă hotărâre sub formă
de încheiere prin care s-a dispus încetarea procesului în temeiul art. 265 lit. a) Cod de
procedură civilă,

c o n s t a t ă:

La data de 02 iunie 2021, Iurii Anton a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Î.S. Întreprinderea pentru Silvicultură „Silva-Centru” din Ungheni cu privire
la încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă pentru perioada 18 mai 2020
– 17 noiembrie 2020, a penalităților și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, a muncit în calitate de șef al
ocolului silvic Sculeni din 18 august 2018 - până la 25 aprilie 2019.

A menționat reclamantul că potrivit ordinului de sancționare nr. 94-c din 25
aprilie 2019 al Î.S. Întreprinderea pentru Silvicultură „Silva-Centru” din Ungheni, a
fost eliberat din funcție în baza art. 86 alin. (1) lit. i) Codul muncii, pe motivul
prezentării la locul de muncă în stare de ebrietate alcoolică.

A comunicat reclamantul că a contestat ordinul mai sus indicat, iar prin hotărârea
din 28 mai 2020 a Judecătoriei Ungheni, sediul Central, cererea a fost respinsă.

Ulterior, prin decizia din 17 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a casat
integral hotărârea din 28 mai 2020 a Judecătoriei Ungheni, sediul Central și s-a emis o
nouă hotărâre prin care s-a admis parțial acțiunea depusă de Iurii Anton.

S-a anulat ordinul nr. 94-c din 25 aprilie 2019, emis de către Directorul Î.S.
Întreprinderea pentru Silvicultură „Silva-Centru” din Ungheni, cu privire la
concedierea lui Iurii Anton din funcția de șef al ocolului silvic Sculeni, în baza art. 86
alin. (1) lit. i) Codul muncii.

S-a repus Iurii Anton în funcția anterior deținută de șef al ocolului silvic Sculeni a Î.S. Întreprinderea pentru Silvicultură „Silva-Centru” din Ungheni.

S-a încasat de la Î.S. Întreprinderea pentru Silvicultură „Silva-Centru” din Ungheni, în beneficiul lui Iurii Anton, salariul pentru lipsa forțată de la serviciu pentru perioada 25 mai 2019 – 18 mai 2020 în sumă de 146 549 lei.

S-a încasat de la Î.S. Întreprinderea pentru Silvicultură „Silva-Centru” din Ungheni, în beneficiul lui Iurii Anton, penalitatea în mărime de 4964 lei, prejudiciul moral în mărime de 15 000 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3000 lei.

În rest, acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată.

A mai notat reclamantul că, la 21 aprilie 2021, a depus o cerere în adresa pârâtului Î.S. Întreprinderea pentru Silvicultură „Silva-Centru” din Ungheni cu privire la încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu pentru perioada 18 mai 2020 – 17 noiembrie 2020, însă a primit răspuns privind refuzul în satisfacerea cererii.

A solicitat reclamantul încasarea de la Î.S. Întreprinderea pentru Silvicultură „Silva-Centru” din Ungheni, în beneficiul lui Iurii Anton, a prejudiciului material pentru absența forțată de la muncă pentru perioada 18 mai 2020 – 17 noiembrie 2020, în sumă de 67 538 lei, penalității în mărime de 2029 lei, precum și cheltuielile de judecată formate din cheltuieli de asistență juridică în mărime de 5000 lei.

Prin hotărârea din 07 octombrie 2021 a Judecătoriei Ungheni, sediul Central, acțiunea a fost admisă.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 15 octombrie 2021 și ulterior la 10 martie 2022, apelantul Î.S. Întreprinderea pentru Silvicultură „Silva-Centru” din Ungheni, a depus cererea de apel împotriva hotărârii din 07 octombrie 2021 a Judecătoriei Ungheni, sediul Central, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii depuse.

Prin decizia din 05 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de apelantul Î.S. Întreprinderea pentru Silvicultură „Silva-Centru” din Ungheni, a fost casată hotărârea din 07 octombrie 2021 a Judecătoriei Ungheni, sediul Central și a fost pronunțată o nouă hotărâre sub formă de încheiere prin care s-a dispus încetarea procesului în temeiul art. 265 lit. a) Cod de procedură civilă, pe motivul că cauza nu urmează a fi judecată în procedură civilă.

Pentru a decide astfel, Colegiul a conchis că, potrivit prevederilor art. 356 alin. (1) Codul muncii, angajatorul este obligat să execute imediat, conform Codului de procedură civilă, hotărârea (decizia) instanței de judecată despre restabilirea drepturilor salariatului ce decurg din raporturile de muncă și din alte raporturi legate nemijlocit de acestea. Iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, neexecutarea actelor judecătorești indicate la alin. (1) atrage efectele prevăzute de Codul de executare.

În virtutea prevederilor art.153 din Codul de executare, cu privire la efectele neexecutării hotărârii privind restabilirea salariatului la locul de muncă:

(1) În cazul în care administrația unității sau organul ei colegial nu a executat hotărârea judecătorească privind restabilirea salariatului la locul de muncă, instanța, în baza procesului-verbal de constatare întocmit de executorul judecătoresc, va aplica persoanei cu funcție de răspundere sau, după caz, membrilor organului colegial, obligați să execute hotărârea, sancțiunea prevăzută de Codul contravențional. În acest caz, executorul judecătoresc stabilește debitorului un nou termen de executare.

(2) La cererea creditorului, instanța de judecată dispune prin încheiere să i se plătească salariatului salariul mediu sau diferența de salariu pe timpul dintre data pronunțării hotărârii și data executării.

(3) Hotărârea judecătorească privind restabilirea la locul de muncă substituie hotărârea organului colegial, după caz, ori procedurile interne de desemnare sau de angajare și constituie temei pentru organul executiv de a emite ordinul de rigoare.

Conform prevederilor art. 265 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească dispune încetarea procesului în cazul în care cauza nu urmează a fi judecată în procedură civilă.

Conform prevederilor art. 385 lit. e) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul și să caseze integral sau parțial hotărârea primei instanțe, dispunând încetarea procesului ori scoaterea cererii de pe rol dacă există temeiurile prevăzute la art. 265 și 267.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele precum și materialele cauzei, instanța de apel a constatat că cerere de chemare în judecată depusă de Iurii Anton împotriva Î.S. Întreprinderea pentru Silvicultură „Silva-Centru” din Ungheni cu privire la încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă, pentru perioada 18 mai 2020 - 17 noiembrie 2020, a penalităților și a cheltuielilor de judecată, este o cerere de continuare a primului proces, cerere ce urma a fi examinată în cadrul cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de Iurii Anton împotriva Î.S. Întreprinderea pentru Silvicultură „Silva-Centru” din Ungheni cu privire la anularea ordinului de concediere nr. 94-c din 25 aprilie 2019 emis de către Directorul Î.S. Întreprinderea pentru Silvicultură „Silva-Centru” din Ungheni cu privire la concedierea lui Iurii Anton din funcția de șef al ocolului silvic Sculeni, în baza art. 86 alin. (1) lit. i) Codul muncii, restabilirea în serviciu, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, a penalității și a prejudiciului moral.

Or, în conformitate cu prevederile art. 153 alin. (2) Cod de executare, la cererea creditorului, instanța de judecată dispune prin încheiere să i se plătească salariatului salariul mediu sau diferența de salariu pe timpul dintre data pronunțării hotărârii și data executării.

În accepțiunea instanței de apel, judecând cauza în fond, prima instanță nu a ținut cont de aceste particularități, fapt care a condus la adoptarea unei hotărâri lipsite de suport juridic.

Respectiv, cererea cu privire la încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă pentru perioada 18 mai 2020 – 17 noiembrie 2020, a penalităților și a cheltuielilor de judecată, rezultă din dosarul anterior, și anume din cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Iurii Anton împotriva Î.S. Întreprinderea pentru Silvicultură „Silva-Centru” din Ungheni cu privire la anularea ordinului de concediere nr. 94-c din 25 aprilie 2019 emis de către Directorul Î.S. Întreprinderea pentru Silvicultură „Silva-Centru” din Ungheni cu privire la concedierea lui Iurii Anton din funcția de șef al ocolului silvic Sculeni, în baza art. 86 alin. (1) lit. i) Codul muncii, restabilirea în serviciu, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, a penalității și a prejudiciului moral.

Astfel, Colegiul a reiterat că, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Iurii Anton împotriva Î.S. Întreprinderea pentru Silvicultură „Silva-Centru” din Ungheni cu privire la încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă pentru

perioada 18 mai 2020 – 17 noiembrie 2020, a penalităților și a cheltuielilor de judecată, nu poate fi examinată în procedură civilă separată, impunându-se concluzia de casare a hotărârii, în baza art. 385 lit. e) Cod de procedură civilă, cu dispunerea încetării procesului, în temeiul art. 265 lit. a) Cod de procedură civilă.

Din aceste considerente, Colegiul a concluzionat că, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a admite cererea de apel depusă de apelantul Î.S. Întreprinderea pentru Silvicultură „Silva-Centru” din Ungheni, casarea hotărârii din 07 octombrie 2021 a Judecătorei Ungheni, sediul Central și pronunțarea unei noi hotărâri sub formă de încheiere prin care s-a dispus încetarea procesului în temeiul art. 265 lit. a) Cod de procedură civilă.

La 15 iulie 2022, recurentul Iurii Anton, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 05 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii din 07 octombrie 2021 a Judecătorei Ungheni, sediul Central.

În motivarea recursului depus, recurentul Iurii Anton, a indicat că instanța de apel la examinarea cauzei a încălcat esențial și a aplicat eronat normele de drept procedural și material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor legale aplicabile speței.

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 12 august 2022 (f.d. 97), instanța de recurs a comunicat intimaților recursul depus, informând despre necesitatea depunerii referinței.

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 05 mai 2022, iar cererea de recurs a fost depusă la 15 iulie 2022.

Materialele cauzei atestă expedierea prin intermediul poștei electronice, a copiei deciziei integrale participanților la proces la 05 iulie 2022, conform scrisorii de însoțire (f.d. 90). Astfel, cererea de recurs declarată este depusă în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de recurentul Iurii Anton, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care

acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, cererea de recurs declarată de recurentul Iurii Anton, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera ca fiind inadmisibilă cererea de recurs declarată de recurentul Iurii Anton.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de recurentul Iurii Anton, împotriva deciziei din 05 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat